

การชดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคล กับประโยชน์ส่วนรวม

นางสาวมิรินทร์รัช ชิตตุง

ผู้อำนวยการสำนักไต่สวนการทุจริตภาครัฐ 2

สำนักงาน ป.ป.ช.

ขอบเขต การบรรยาย

1

การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับ
ผลประโยชน์ส่วนรวม

2

มาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561

การขัดกัน

ระหว่างประโยชน์ส่วนตน
กับประโยชน์ส่วนรวม

ผลประโยชน์ทับซ้อนหรือการขัดกันแห่งผลประโยชน์

ผลประโยชน์ทับซ้อนหรือการขัดกันแห่งผลประโยชน์ หมายถึง เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหน้าที่จะต้องใช้ดุลพินิจ พิจารณาหรือกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อประโยชน์ส่วนรวมหรือประโยชน์สาธารณะ **แต่ตนเองกลับมีผลประโยชน์ส่วนตัวเข้าไปแอบแฝงในเรื่องนั้น ๆ หรือนำประโยชน์หรือความสัมพันธ์ส่วนตัวเข้ามามีอิทธิพลในการตัดสินใจดำเนินงานของรัฐ หรือใช้อำนาจหน้าที่แสวงหาผลประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่น เป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ไม่สามารถใช้ดุลพินิจ หรือปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเป็นกลาง**

ผลประโยชน์ทับซ้อนหรือการขัดกันแห่งผลประโยชน์

- การรับผลประโยชน์ต่าง ๆ เช่น การรับสินบน การรับของขวัญ การรับเงินบริจาค การเลี้ยงอาหารหรือการให้ความบันเทิงในรูปแบบต่าง ๆ รวมถึงการใช้งบประมาณ เพื่อการจัดซื้อจัดจ้าง แล้วเจ้าหน้าที่ได้รับของแถม หรือประโยชน์อื่นเป็นการตอบแทน เป็นต้น
- การทำสัญญาซื้อขายกับบริษัทของตนเอง หรือจ้างบริษัทตนเอง เป็นที่ปรึกษา
- การนำทรัพย์สินของหน่วยงานไปใช้ส่วนตัว

การทุจริตประพฤติมิชอบเป็นปัญหาสำคัญของประเทศชาติที่
จำเป็นต้องแก้ไขอย่างเร่งด่วน เพื่อแก้ปัญหการทุจริตและประพฤติ
มิชอบที่สั่งสมมาเป็นเวลายาวนาน ได้สร้างความเสียหายให้แก่ประเทศชาติ
เป็นมูลค่าปีละหลายแสนล้านบาท อีกทั้งแพร่หลายไปทั่วทุกระดับทุวงการ
ก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรม มีผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
โดยรวม และส่งผลให้ประเทศไทยถูกจัดอันดับดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์การ
แก้ปัญหการทุจริตและประพฤติมิชอบในระดับคะแนนไม่ถึงครึ่งมาโดยตลอด

สำนักงาน ป.ป.ช.

TRANSPARENCY
INTERNATIONAL
the global coalition against corruption

ดัชนีการรับรู้การทุจริต

 ของประเทศไทย 2565

อันดับ
101
180

คะแนน
36
100

CPI
2022

Corruption Perceptions Index

คะแนนของประเทศไทย เปรียบเทียบกับประเทศต่างๆ

ระดับโลก

(จากจำนวน 180 ประเทศ)

ปี 2563

อันดับ

104/180

คะแนน

36/100

ปี 2564

อันดับ

110/180

คะแนน

35/100

ปี 2565

อันดับ

101/180

คะแนน

36/100

ประเทศสมาชิกอาเซียน

ปี 2563

อันดับ

5

10

ปี 2564

อันดับ

5

9

ปี 2565

อันดับ

4

9

CPI 2022

Corruption Perceptions Index

สำนักงาน ป.ป.ช.

www.nacc.go.th

สถิติคะแนน CPI ของประเทศไทยสมาชิกอาเซียน

ปี 2565	
1	สิงคโปร์ 83
2	มาเลเซีย 47
3	เวียดนาม 42
4	ไทย 36
5	อินโดนีเซีย 34

ปี 2565	
6	ฟิlippินส์ 33
7	ลาว 31
8	กัมพูชา 24
9	เมียนมา 23
10	บรูไน -

*บรูไน ไม่มีการประเมินในปี 2564 - 2565

ผลคะแนนเปรียบเทียบ แต่ละแหล่งข้อมูล ดัชนีการรับรู้การทุจริต

สำนักงาน ป.ป.ช.

TRANSPARENCY
INTERNATIONAL
the global coalition against corruption

แหล่งข้อมูล

IMD WORLD 2022 Corruption Perceptions Index (CPI)	การคิดสินบนและการทุจริตมีอยู่หรือไม่ และมากน้อยเพียงใด
WEF World Economic Forum	ภาคธุรกิจต้องจ่ายสินบนในกระบวนการด้านกฎหมายเพียงใด
BF(TI) Business Freedom (TI)	การปราบปรามการทุจริตและป้องกันการทุจริตที่มีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด
EIU Euromoney Intelligence	ความโปร่งใสและตรวจสอบได้ในการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐ
GI Global Infrastructure Anti-Corruption Index	การดำเนินการทางธุรกิจ ต้องเกี่ยวข้องกับการทุจริตมากน้อยเพียงใด
PRS Polity IV Project	มีอำนาจพลเมืองในการต่อต้านการทุจริตและระบบกฎหมายและการเมืองที่โปร่งใส มีแนวโน้มสูงมากน้อยเพียงใด
V-DEM V-Democracy	การทุจริตในภาครัฐ ฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ และตุลาการที่ช่วยสนับสนุนการพัฒนาระบบประชาธิปไตยส่วนกลางส่วนรวม มากน้อยเพียงใด
PERC Public Economics Research Center	ระดับการใช้จ่ายทางธุรกิจในภาคการเงินการธนาคารและภาคการบริการอื่น มากน้อยเพียงใด
WJP World Justice Project	เจ้าหน้าที่รัฐมีพฤติกรรมการใช้ตำแหน่งเข้าในการฉ้อโกงมากน้อยเพียงใด

ปี 2563

41

43

37

37

35

32

20

38

38

ปี 2564

39

42

37

37

35

32

26

36

35

ปี 2565

▲ 43

▲ 45

= 37

= 37

= 35

= 32

= 26

▼ 35

▼ 34

CPI 2022
Corruption Perceptions Index

สำนักงาน ป.ป.ช.

www.nacc.go.th

การป้องกันการกระทำความผิด เกี่ยวกับการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคล กับประโยชน์ส่วนรวม

ที่มาของหลักการขัดกันแห่งผลประโยชน์ในประเทศไทย

หลักการขัดกันแห่งผลประโยชน์ (Conflict of Interest) เริ่มมีปรากฏการบัญญัติหลักการไว้อย่างชัดเจนในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 หมวด 12 การตรวจสอบการใช้อำนาจอรัฐ ส่วนที่ 2 ว่าด้วย “การกระทำที่เป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์”

แนวคิดเกี่ยวกับการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคล และประโยชน์ส่วนรวม (CONFLICT OF INTERESTS)

ความหมาย

“สถานการณ์ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีผลประโยชน์ส่วนตนอยู่ และได้ใช้อิทธิพลตามหน้าที่และความรับผิดชอบทางสาธารณะไปขัดประโยชน์ส่วนรวม”

(Kenneth Kernighan)

“การที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือข้าราชการ ได้เปิดโอกาสให้เงินหรือประโยชน์ส่วนตัวเข้ามามีอิทธิพลต่อหน้าที่และความรับผิดชอบที่จะต้องมีต่อสาธารณะ”

(Sandra William)

“สภาวารณ สภานการณ หรือข้อเท็จจริงที่บุคคลซึ่งมีอำนาจหน้าที่ที่จะต้องใช้ดุลพินิจปฏิบัติหน้าที่ หรือกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดตามหน้าที่เพื่อส่วนรวม เพื่อหน่วยงาน หรือเพื่อองค์กร แต่ตนเองมีผลประโยชน์ส่วนตนเกี่ยวข้องอยู่ในเรื่องนั้น ๆ

(กำชัย จงจักรพันธ์)

ผลประโยชน์ทับซ้อน (CONFLICT OF INTEREST)

หมายถึง การกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มี
ผลประโยชน์ส่วนตัวเข้ามาเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ หรือการ
ตัดสินใจในตำแหน่งหน้าที่ที่ได้รับผิดชอบ ซึ่งส่งผลกระทบต่อส่วนรวม

องค์ประกอบของหลักการขัดกันแห่งผลประโยชน์

1

ต้องมีการขัดกัน
ระหว่าง
ผลประโยชน์
ส่วนตนกับ
ผลประโยชน์
ส่วนรวม

2

ต้องเป็นกรณีที่
บุคคลนั้นมีอำนาจ
หน้าที่ที่เกี่ยวข้อง
กับผลประโยชน์
ของส่วนรวม
อยู่ด้วย

3

บุคคลนั้น ๆ
จะเป็นบุคลากร
ในภาครัฐ หรือ
ภาคเอกชนก็ได้

4

ประโยชน์
ส่วนตัวนั้น
อาจจะเป็น
ผลประโยชน์
ในรูปทรัพย์สิน
หรือประโยชน์
อื่นใดก็ได้

องค์ประกอบของหลักการขัดกันแห่งผลประโยชน์

5

ประโยชน์
ส่วนตัวนั้น
ให้หมายความ
รวมถึงประโยชน์
ของบุคคลอื่น
ที่ถือว่าเป็น
ประโยชน์
ส่วนตัวด้วย

6

การกระทำที่เป็น
การขัดกัน
แห่งผลประโยชน์
มิได้หมายความว่า
มีการทุจริต
คอร์รัปชัน
เสมอไป

7

การขัดกันแห่ง
ผลประโยชน์
โดยหลักการ
พื้นฐานเป็น
เรื่องศีลธรรม
คุณธรรม
จริยธรรม

8

ความผิดเกี่ยวกับ
เรื่องการขัดกันแห่ง
ผลประโยชน์อาจ
เป็นได้ทั้งการกระทำ
ที่เป็นความผิดใน
ตัวเอง (Mala in Se)
หรือเป็นความผิด
เพราะกฎหมายห้าม
(Mala Prohibita)

ลักษณะของหลักการขัดกันแห่งผลประโยชน์

1

การรับผลประโยชน์ต่าง ๆ

2

การทำธุรกิจกับตัวเอง
หรือเป็นคู่สัญญา

3

การทำงานหลังจาก
ออกจากตำแหน่งสาธารณะ
หรือหลังเกษียณ

4

การทำงานพิเศษ

5

การรู้ข้อมูลภายใน

6

การใช้ทรัพย์สินของราชการเพื่อ
ประโยชน์ส่วนตัว

7

การนำโครงการสาธารณะลงในเขต
เลือกตั้งเพื่อประโยชน์ทางการเมือง

8

การใช้ตำแหน่งหน้าที่เอื้อประโยชน์
แก่เครือญาติหรือพวกพ้อง

9

การใช้อิทธิพลเข้าไปมีผลต่อการ
ตัดสินใจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือ
หน่วยงานของรัฐอื่น

10

รูปแบบอื่น ๆ

รูปแบบหรือลักษณะการกระทำที่เป็นการขัดกัน ระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม

1 การรับผลประโยชน์ต่างๆ (Accepting Benefits)

และผลจากการรับผลประโยชน์นั้นส่งผลต่อการตัดสินใจในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ เช่น การรับเงินหรือบริการต่างๆ จากบริษัทเอกชนที่เข้าร่วมประมูลงานจากภาครัฐ หรือการรับของขวัญจากผู้ประกอบธุรกิจที่เป็นลูกค้าของหน่วยงาน เป็นต้น

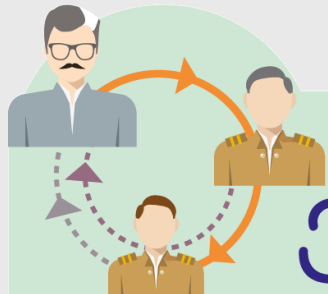

2 การทำธุรกิจกับตัวเอง (Self – Dealing) หรือ เป็นคู่สัญญา (Contracts)

เช่น ผู้บริหารของหน่วยงาน ทำสัญญาจ้างบริษัทที่ภรรยาของตนเองเป็นเจ้าของมาเป็นที่ปรึกษาของหน่วยงาน หรือ ทำสัญญาจัดซื้อรถตู้จากบริษัทที่ตนเองมีหุ้นส่วนอยู่ หรือ ทำสัญญาให้หน่วยงานจัดซื้อที่ดินของตนเองในการสร้างสำนักงานแห่งใหม่ เป็นต้น

รูปแบบหรือลักษณะการกระทำที่เป็นการขัดกัน ระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม

3 การทำงานหลังจาก
ออกจากตำแหน่งสาธารณะ
หรือหลังเกษียณ
(Post — Employment)

โดยใช้อิทธิพลหรือความสัมพันธ์จากที่เคยดำรงตำแหน่ง
ในหน่วยงานนั้นหาประโยชน์จากหน่วยงานหรือไปดำรง
ตำแหน่งในบริษัทที่มีความเกี่ยวข้องกับหน่วยงานเดิม

4 การทำงานพิเศษ
(Outside Employment
or Moonlighting)

โดยอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการสร้างความน่าเชื่อถือ เช่น
เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ตรวจสอบบัญชีรับงานเป็นที่ปรึกษาหรือ
เป็นผู้ทำบัญชีให้กับบริษัทที่ต้องถูกตรวจสอบบัญชี เป็นต้น

รูปแบบหรือลักษณะการกระทำที่เป็นการขัดกัน ระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม

5 การรู้ข้อมูลภายใน (Inside Information)

แล้วนำข้อมูลไปหาประโยชน์ให้กับตนเองหรือผู้อื่น เช่น
ผู้บริหารของหน่วยงานรู้ข้อมูลภายในโครงการก่อสร้างถนน
แล้วตนเองหรือให้เครือญาติไปกว้านซื้อที่ดินตามแนวนถนน
ตัดผ่านไว้ล่วงหน้า เพื่อมาขายให้กับหน่วยงานในราคา
ที่สูง หรือเจ้าหน้าที่พัสดุของหน่วยงานเปิดเผยหรือขาย
ข้อมูลที่สำคัญของฝ่ายที่มียื่นประมูลไว้ก่อนหน้าให้แก่
ผู้ประมูลรายอื่นที่ให้ผลประโยชน์ ทำให้ฝ่ายที่มียื่นประมูล
ไว้ก่อนหน้าเสียเปรียบ เป็นต้น

รูปแบบหรือลักษณะการกระทำที่เป็นการขัดกัน ระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม

6 การใช้บุคลากรหรือ
ทรัพย์สินของหน่วยงาน
เพื่อประโยชน์ส่วนตน
(Using Employer, Property
for Private advantage)

เช่น การนำวัสดุครุภัณฑ์ของหน่วยงานมาใช้ที่บ้าน หรือ
ใช้โทรศัพท์ของหน่วยงานติดต่อธุระส่วนตัว หรือนำ
รถยนต์ราชการไปใช้ธุระส่วนตัว หรือนำน้ำมันของราชการ
มาเติมรถยนต์ส่วนตัว หรือนำรถยนต์ส่วนตัวมาล้าง
ที่หน่วยงาน เป็นต้น

7

การนำโครงการสาธารณะ
ลงในเขตเลือกตั้ง
เพื่อประโยชน์ทางการเมือง
(Pork — Barrelling)

เช่น ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอนุมัติโครงการลงใน
พื้นที่เขตเลือกตั้งหรือบ้านเกิดของตนเอง หรือการใช้
งบประมาณเพื่อหาเสียง หรือการไล่ชื่อผู้ดำรงตำแหน่ง
ทางการเมืองแฉถึงความไม่เป็นเจ้าของสิ่งสาธารณะ เป็นต้น

การขัดกันระหว่าง ประโยชน์ส่วนบุคคล กับ ประโยชน์ส่วนรวม

ม. 126

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561

- 1 กรรมการ ป.ป.ช.
- 2 ผู้ดำรงตำแหน่ง
ในองค์กรอิสระ
- 3 เจ้าพนักงานของรัฐ
ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.
ประกาศกำหนด
- 4 คู่สมรสของ 1 - 3

ห้ามดำเนินกิจการดังต่อไปนี้

การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม ตาม พ.ร.ป. ป.ป.ช. พ.ศ. 2561

เป็นคู่สมรส หรือ มีส่วนได้เสีย
ในสัญญาที่ทำกับหน่วยงาน
ของรัฐที่ตนปฏิบัติหน้าที่อยู่

เป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วน หรือเป็นผู้ถือหุ้น
ในบริษัทที่เข้าเป็นคู่สัญญากับหน่วยงาน
ของรัฐที่ตนปฏิบัติหน้าที่อยู่

รับสัมปทาน หรือคงถือไว้
ซึ่งสัมปทานจากรัฐ
หน่วยราชการ หน่วยงาน
ของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือ
ราชการส่วนท้องถิ่น

เข้าไปมีส่วนได้เสียในธุรกิจของ
เอกชน ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับ
ดูแล ควบคุม หรือตรวจสอบ
ของหน่วยงานของรัฐที่ตน
สังกัดอยู่ หรือปฏิบัติหน้าที่อยู่

ในฐานะที่ตนเป็นผู้มีอำนาจในการกำกับ ดูแล ควบคุม
ตรวจสอบ หรือดำเนินคดี ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม

หรือ เข้าเป็นคู่สัญญากับรัฐ
หน่วยราชการ หน่วยงาน
ของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือ
ราชการส่วนท้องถิ่น
อันมีลักษณะเป็นการ
ผูกขาดถาวร

โดยเข้าไปมีส่วนได้เสียในฐานะ

- กรรมการ
- ที่ปรึกษา
- ตัวแทน
- พนักงาน
- ลูกจ้าง

ซึ่งโดยสภาพของผลประโยชน์
ของธุรกิจของเอกชนอาจขัด
หรือแย้งต่อประโยชน์ส่วนรวม
หรือประโยชน์ทางราชการ หรือ
กระทบต่อความมีอิสระในการ
ปฏิบัติหน้าที่ของตน

คู่สมรส

หมายความว่า คู่สมรสซึ่งอยู่กินกันฉันสามีภริยา
โดยมิได้จดทะเบียนสมรสด้วย

หลักเกณฑ์การอยู่กินกันฉันสามีภริยา

- ได้ทำพิธีมงคลสมรสหรือพิธีอื่นใดในทำนองเดียวกัน
- เจ้าพนักงานของรัฐแสดงให้เห็นปรากฏว่ามีสถานะเป็นสามีภริยากัน
หรือมีพฤติการณ์เป็นที่ยอมรับของสังคมทั่วไป
- เคยจดทะเบียนสมรส ต่อมาจดทะเบียนหย่าขาดกัน แต่ยังคง
หรือมีพฤติการณ์เป็นที่ยอมรับของสังคมทั่วไปว่าเป็นสามีภริยากัน

สรุปมาตรา 126

ห้ามกระทำ 4 ประการ ได้แก่

1. เป็น**คู่สัญญา**หรือมีส่วนได้เสียในสัญญาที่ทำกับหน่วยงานของรัฐ
2. เป็น**หุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วน** หรือ **ผู้ถือหุ้นในบริษัท** ที่เข้าเป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐ
3. **รับสัมปทาน** หรือ**คงถือไว้ซึ่งสัมปทานจากรัฐ** หรือเข้าเป็นคู่สัญญาอันมี**ลักษณะผูกขาด**ตัดตอนเป็น**หุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วน**หรือ**ผู้ถือหุ้นในบริษัท**ที่รับสัมปทานหรือเข้าเป็นคู่สัญญาในลักษณะดังกล่าว
4. เป็น**กรรมการ** ที่**ปรึกษา** **ตัวแทน** **พนักงาน**หรือ**ลูกจ้างในธุรกิจของเอกชน** ซึ่งอยู่ภายใต้ การกำกับ ดูแล ควบคุม ตรวจสอบของหน่วยงานของรัฐ

บทกำหนดโทษ มาตรา 126

มาตรา 168

- กรณีฝ่าฝืนมาตรา 126 ต้องระวางโทษ
จำคุกไม่เกิน **3 ปี** หรือ ปรับไม่เกิน **60,000 บาท**
หรือ **ทั้งจำทั้งปรับ**

- กรณีฝ่าฝืนมาตรา 126 วรรคสอง ถ้าพิสูจน์
ได้ว่าเจ้าพนักงานของรัฐนั้นรู้เห็นยินยอมด้วย
เจ้าพนักงานของรัฐนั้นต้องระวางโทษจำคุก
ไม่เกิน **3 ปี** หรือปรับไม่เกิน **60,000 บาท** หรือ
ทั้งจำทั้งปรับ

การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม ตาม พ.ร.ป. ป.ป.ช. พ.ศ. 2561

การขัดกันระหว่าง ประโยชน์ส่วนบุคคล กับ ประโยชน์ส่วนรวม

ม. 127

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561

- ① กรรมการ ป.ป.ช.
- ② ผู้ดำรงตำแหน่ง
ในองค์กรอิสระ
- ③ ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง
- ④ ผู้ดำรงตำแหน่ง
ทางการเมือง

ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

ห้าม ดำเนินการใดตาม ม. 126 (4)

นับแต่พ้นจากตำแหน่งภายใน

2 ปี

เข้าไปมีส่วนได้เสียในธุรกิจของเอกชนในฐานะ

กรรมการ

ที่ปรึกษา

ตัวแทน

พนักงาน

ลูกจ้าง

ซึ่งธุรกิจนั้นอยู่ภายใต้การกำกับ ดูแล ควบคุม หรือตรวจสอบของหน่วยงานของรัฐ
ที่ตนสังกัดหรือปฏิบัติหน้าที่อยู่ ซึ่งโดยสภาพของผลประโยชน์ของธุรกิจของเอกชน
อาจขัดหรือแย้งต่อประโยชน์ส่วนรวม หรือประโยชน์ทางราชการ หรือกระทบต่อ
ความมีอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ของตน

การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม ตาม พ.ร.ป. ป.ป.ช. พ.ศ. 2561

ม.126

แตกต่างกันอย่างไร ?

ม.127

- กรรมการ ป.ป.ช.
 - ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ
 - เจ้าพนักงานของรัฐ
- ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด

ตำแหน่ง

ตำแหน่ง

- กรรมการ ป.ป.ช.
 - ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ
 - ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง
 - ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
- ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด

ตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งเจ้าพนักงานของรัฐที่ต้องห้ามมิให้ดำเนินการตามความในมาตรา 126 พ.ศ. 2563

ตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งซึ่งต้องห้ามมิให้ดำเนินการตามมาตรา 127 พ.ศ. 2563

ห้ามดำเนินการตาม ม. 126 (1) - (4)

ห้ามดำเนินการตาม ม. 126 (4)

บังคับใช้ ขณะดำรงตำแหน่ง

บังคับใช้ หลังพ้นจากตำแหน่ง

บังคับใช้กับคู่สมรสด้วย

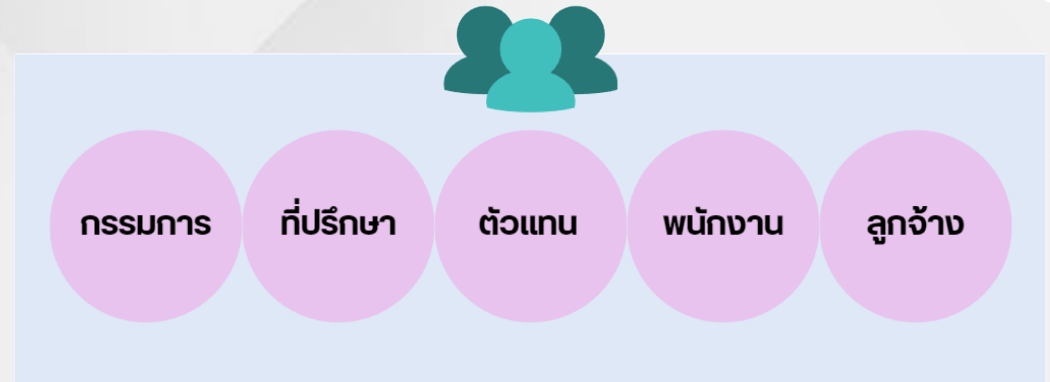
ไม่บังคับใช้กับคู่สมรส

บทกำหนดโทษ มาตรา 127

มาตรา 127 ห้ามมิให้กรรมการ
ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ
ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงและ
ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่
คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด
ดำเนินการใดตามมาตรา 126 (4)
ภายในสองปี นับแต่วันที่พ้นจาก
ตำแหน่ง

โดยห้ามเข้าไปมีส่วนได้เสียในธุรกิจของเอกชนในฐานะ

ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับ ดูแล ควบคุม หรือตรวจสอบของหน่วยงาน
ของรัฐที่สังกัดหรือปฏิบัติหน้าที่อยู่ ซึ่งโดยสภาพของผลประโยชน์ของ
ธุรกิจของเอกชนอาจขัดหรือแย้งต่อประโยชน์ส่วนรวม หรือประโยชน์
ทางราชการ หรือกระทบต่อความมีอิสระในการปฏิบัติหน้าที่

บทกำหนดโทษ มาตรา 127

มาตรา 170

- กรณีฝ่าฝืนมาตรา 127 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 10,000 บาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม ตาม พ.ร.ป. ป.ป.ช. พ.ศ. 2561

การขัดกันระหว่าง ประโยชน์ส่วนบุคคล กับ ประโยชน์ส่วนรวม

ม. 128

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561

ห้าม

- เจ้าพนักงานของรัฐ
ทุกตำแหน่ง
(เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ดำรงตำแหน่ง
ทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ และ
คณะกรรมการ ป.ป.ช.)
- ผู้ซึ่งพ้นจากการเป็น
เจ้าพนักงานของรัฐ
ยังไม่ถึง 2 ปี

การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด

หลักการ

ห้ามเจ้าพนักงานของรัฐรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด
อันอาจคำนวณเป็นเงินได้

และยังห้ามผู้ซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงาน
ของรัฐมาแล้ว ยังไม่ถึง 2 ปี ด้วย

หมายถึง สิ่งที่มีมูลค่า ได้แก่ การลดราคา
การรับความบันเทิง การรับบริการ การรับ
การฝึกอบรม หรือสิ่งอื่นใดในลักษณะเดียวกัน

ข้อยกเว้น

เจ้าพนักงานของรัฐสามารถรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดได้ ในกรณีดังนี้

1 มีกฎหมายอนุญาตให้สามารถรับได้
เช่น เงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง
เบี้ยเลี้ยงไปราชการ เงินปันผลสหกรณ์

2 เป็นการรับจากบุพการี ผู้สืบสันดาน หรือญาติ
โดยจะต้องเป็นการให้ตามประเพณี หรือ
ตามธรรมเนียมจรรยาตามฐานานุรูป

3 เป็นการรับ **โดยธรรมเนียม**

คือ การรับจากบุคคลที่ให้กันในโอกาสเทศกาลหรือวันสำคัญ
รวมถึงการแสดงความยินดี การแสดงความขอบคุณ การต้อนรับ
การแสดงความเสียใจ หรือการให้ตามมารยาทที่ถือปฏิบัติกันในสังคม

ตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

- การให้นั้นเป็นการให้ในลักษณะให้กับบุคคลทั่วไป
- การรับจากผู้ซึ่งมิใช่ญาติที่มีราคาหรือมูลค่าในการรับ
จากแต่ละบุคคล แต่ละโอกาส **ไม่เกิน 3,000 บาท**

การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ หรือมีมูลค่าเกิน 3,000 บาท

รับเกิน 3,000
ต้องทำอะไร

โดยมีความจำเป็นอย่างย้งที่ต้องรับไว้เพื่อเป็นการรักษาไมตรี มิตรภาพ หรือความสัมพันธ์อื่นดี

ต้องแจ้งรายละเอียดต่อผู้บริหารสูงสุดของ
หน่วยงานของรัฐ / ผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน
ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับทรัพย์สิน

ดาวน์โหลดแบบฟอร์มได้ที่
www.nacc.go.th/coi

ผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานของรัฐ / ผู้มีอำนาจ
แต่งตั้งถอดถอน พิจารณาและมีคำสั่ง

ให้รับได้

ให้คืนทรัพย์สิน

ส่งคืน
ทรัพย์สิน
โดยทันที

หากไม่สามารถ
คืนได้ให้ส่งมอบ
เป็นสิทธิของ
หน่วยงานโดยเร็ว

มาตรา 128

มาตรา 128 ห้ามมิให้เจ้าพนักงานของรัฐผู้ได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้จากผู้ใด นอกเหนือจากทรัพย์สินหรือประโยชน์อันควรได้ตามกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เว้นแต่การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาตามหลักเกณฑ์และจำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากบุพการี สืบสันดาน หรือญาติที่ให้ตามประเพณี หรือตามธรรมจรรยาตามฐานานุรูป

บทบัญญัติในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดของผู้ซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐมาแล้วไม่ถึงสองปี ด้วยโดยอนุโลม

มาตรา 128

“ประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้” หมายความว่า สิ่งที่มีมูลค่า ได้แก่ การลดราคา การรับความบันเทิง การรับบริการ การรับการฝึกอบรม หรือสิ่งอื่นใดในลักษณะเดียวกัน

“การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยา” หมายความว่า การรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้จากบุคคลที่ให้แก่ในโอกาสเทศกาลหรือวันสำคัญ และให้หมายความรวมถึง การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ในโอกาสการแสดงความยินดี การแสดงความขอบคุณ การต้อนรับ การแสดงความเสียใจ หรือการให้ตามมารยาทที่ถือปฏิบัติกันในสังคม

“ญาติ” หมายความว่า พี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมบิดาหรือมารดาเดียวกัน ลุง ป้า น้า อา คู่สมรส ผู้บุพการีหรือผู้สืบสันดานของคู่สมรส บุตรบุญธรรมหรือผู้รับบุตรบุญธรรม

ประกาศคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา 128

ข้อ 6 เจ้าหน้าที่ของรัฐจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด
โดยธรรมจรรยาได้ ดังต่อไปนี้

(1) รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคลอื่นซึ่ง
ไม่ใช่ญาติ มีราคาหรือมูลค่าในการรับจากแต่ละบุคคล
แต่ละโอกาส **ไม่เกิน 3,000 บาท**

(2) รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่การให้นั้นเป็น
การให้ในลักษณะให้กับบุคคลทั่วไป

ประกาศคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา 128

ข้อ 7 การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ หรือมีราคาหรือมีมูลค่ามากกว่าที่กำหนดไว้ในข้อ 6 ซึ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับมาแล้ว โดยมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องรับไว้เพื่อรักษาไมตรีมิตรภาพ หรือความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น ต้องแจ้งรายละเอียดข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์นั้นต่อหัวหน้าส่วนราชการ ผู้บริหารสูงสุดของรัฐวิสาหกิจ หรือผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานอื่นของรัฐ สถาบัน หรือองค์กรที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นสังกัด ภายใน 30 วันนับแต่วันที่ได้รับสิ่งนั้นไว้ เพื่อให้วินิจฉัยว่ามีเหตุผลความจำเป็น ความเหมาะสม และสมควรที่จะให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นรับทรัพย์สินหรือประโยชน์นั้นไว้เป็นสิทธิของตนหรือไม่

87

การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์ที่**ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์** หรือมีมูลค่ามากกว่าที่กำหนด

เจ้าพนักงานของรัฐรับมาแล้ว โดยมีความจำเป็นเพื่อรักษาไมตรี มิตรภาพ หรือความสัมพันธ์อันดี

แจ้งรายละเอียดข้อเท็จจริงต่อผู้บังคับบัญชาภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับทรัพย์สิน

ไม่สมควรรับ

คืนทรัพย์สิน หรือประโยชน์แก่ผู้ให้ทันที

ไม่สามารถคืนได้

ส่งมอบทรัพย์สิน หรือประโยชน์ให้เป็นสิทธิของหน่วยงาน

ผล เจ้าพนักงานของรัฐผู้นั้นไม่เคยรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์ดังกล่าวเลย

ผังแนวทางการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ในการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด

ห้าม เจ้าพนักงานของรัฐ
และผู้ซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐมาแล้วยังไม่ถึงสองปี
รับ ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้

กรณีดังต่อไปนี้สามารถรับทรัพย์สินหรือ
ประโยชน์อื่นใดได้
โดยไม่ต้องรายงานต่อผู้บังคับบัญชา

- รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อันควรได้ตามกฎหมาย
กฎ หรือข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจ
ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย
- รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากบุพการี
ผู้สืบสันดาน หรือญาติที่ให้ตามประเพณี
หรือตามธรรมเนียมจรรยาตามฐานานุรูป
- รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยา
ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช กำหนด
ได้แก่
 - 1) การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจ
คำนวณเป็นเงินได้จากผู้ใดซึ่งมิใช่ญาติที่มีราคา
หรือมูลค่าในการรับจากแต่ละบุคคลแต่ละโอกาส
ไม่เกินสามพันบาท
 - 2) การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจ
คำนวณเป็นเงินได้จากการให้นั้นเป็นการให้
ในลักษณะให้กับบุคคลทั่วไป

กรณีดังต่อไปนี้สามารถรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดได้
แต่ต้องรายงานต่อผู้บังคับบัญชา

รับมาแล้ว โดยไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์หรือมีราคาหรือ
มูลค่ามากกว่าที่กำหนด โดยมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้อง
รักษาไมตรี มิตรภาพ หรือความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล
และไม่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่

แจ้งรายละเอียดข้อเท็จจริงภายใน 30 วัน
ต่อหัวหน้าส่วนราชการ หรือผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานที่
เจ้าพนักงานของรัฐผู้นั้นสังกัด เพื่อให้วินิจฉัยว่าสมควรจะให้เป็น
เป็นสิทธิของตนหรือไม่

กรณีที่หัวหน้าส่วนราชการ หรือผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงาน
ที่เจ้าพนักงานของรัฐผู้นั้นสังกัด มีคำสั่งว่า “ไม่สมควรรับ”
ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด
ให้คืนทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดนั้นแก่ผู้ให้โดยทันที
ในกรณีที่ไม่สามารถคืนให้ได้ ให้เจ้าพนักงานของรัฐผู้นั้น
ส่งมอบทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด
ดังกล่าวให้เป็นสิทธิของหน่วยงาน ที่เจ้าพนักงานของรัฐผู้นั้น
สังกัดโดยเร็ว

หากฝ่าฝืน

- ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ
- ให้ถือว่าเป็นการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

กรณีศึกษาเกี่ยวกับการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด

การรับของที่ระลึกหลังจากลาออกจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ

หนังสือตอบข้อหารือ ที่ ปช 0003/0031

ลงวันที่ 13 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2561

เจ้าพนักงานของรัฐ ลาออกจากราชการเพื่อรับตำแหน่งกรรมการหน่วยงานของรัฐแห่งหนึ่ง ได้เข้าร่วมงานแสดงมุกตลกตั้งแต่ผู้ลาออกจากราชการและผู้เกษียณอายุราชการ ประจำปี 2560 และรับ เชื้อมกลัดทองคำที่จัดทำโดยกองทุนสวัสดิการของหน่วยงาน มีมูลค่าประมาณ 12,840 บาท เจ้าพนักงานของรัฐผู้นั้น จะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดดังกล่าวได้หรือไม่

การรับเชื้อมกลัดทองคำที่จัดทำโดยกองทุนสวัสดิการภายในหน่วยงาน เป็นการรับที่ชอบด้วย ข้อบังคับคณะกรรมการสวัสดิการภายในสำนักงานว่าด้วยการมอบของที่ระลึกให้แก่สมาชิกกรณี ออกจากราชการ พ.ศ. 2559 ข้อ 3 (2) ที่ให้อำนาจแก่กองทุนสวัสดิการสามารถมอบของที่ระลึกให้แก่สมาชิก ที่ออกจากราชการซึ่งมีอายุราชการตั้งแต่ 25 ปีขึ้นไป ได้ไม่เกินรายละเอียด 15,000 บาท

ดังนั้น การรับเชื้อมกลัดทองคำดังกล่าวจึงถือว่าเป็นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันควรได้ ตามกฎหมาย หรือกฎ ข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย อันเป็นข้อยกเว้น ให้เจ้าพนักงานของรัฐสามารถรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดได้ ตามมาตรา 128 แห่งพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2561

มาตรา 129

การกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติในหมวดนี้ให้ถือว่าเป็น
การกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อ
ตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

สรุปหลักการเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อน

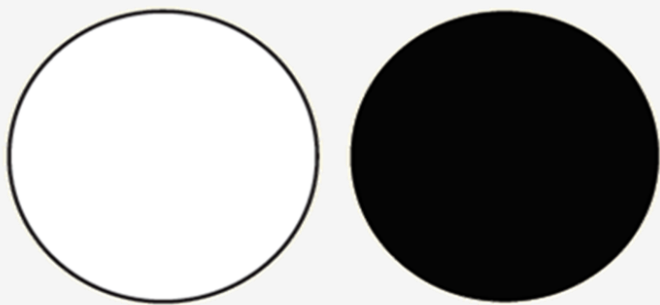
1. ห้ามมีส่วนได้เสียหรือมีผลประโยชน์กับหน่วยงานของตน ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม ซึ่งได้แก่การเป็นคู่สัญญา หรือถือหุ้นในบริษัทที่เป็นคู่สัญญา หรือถือสัมปทานกับหน่วยงานของตนเอง
2. ห้ามมีส่วนได้เสียหรือผลประโยชน์กับบริษัทเอกชนที่ตนมีหน้าที่กำกับดูแล ควบคุมหรือตรวจสอบ ซึ่งได้แก่การเป็นกรรมการ ที่ปรึกษา ตัวแทน พนักงานหรือลูกจ้าง
3. ห้ามรับของขวัญ ของฝาก ของฟรี เว้นแต่เป็นไปตามประกาศของ คณะกรรมการ ป.ป.ช.

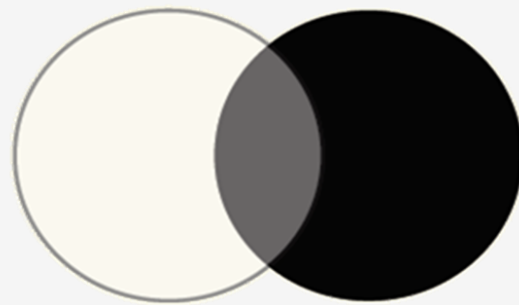

การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม หรือที่เรียกว่า **“Conflict of Interest”** นั้น ก็มีลักษณะทำนองเดียวกันกับกฎศีลธรรม ขนบธรรมเนียมจารีตประเพณี หลักคุณธรรม จริยธรรม กล่าวคือ การกระทำใดๆ ที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม เป็นสิ่งที่ควรหลีกเลี่ยงไม่ควรจะกระทำ

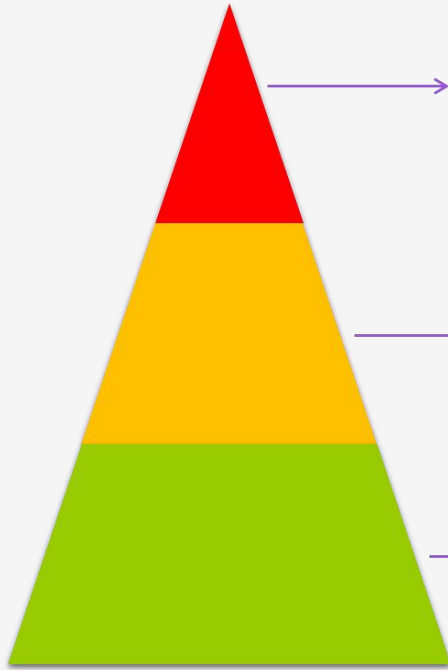
พื้นที่สีขาว แทน ประโยชน์ส่วนรวม
พื้นที่สีดำ แทน ประโยชน์ส่วนตน

พื้นที่สีเทา เกิดจากการทับซ้อนของสีขาว
และสีดำ เป็นพื้นที่เกิด “การขัดกันระหว่าง
ประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม”

ความสัมพันธ์ระหว่าง “การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับ
ประโยชน์ส่วนรวม” “จริยธรรม” และ “การทุจริต”

“การทุจริต” เป็นพฤติกรรมที่ฝ่าฝืนกฎหมายโดยตรง ถือเป็นความผิดอย่างชัดเจน สังคมส่วนใหญ่จะมีการบัญญัติกฎหมายออกมารองรับ มีบทลงโทษชัดเจน ถือเป็นความผิดขั้นรุนแรงที่สุดที่เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องไม่ปฏิบัติ

“การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม”

เป็นพฤติกรรมที่อยู่ระหว่างจริยธรรมกับการทุจริต ที่จะก่อให้เกิดผลประโยชน์ส่วนตนกระทบต่อผลประโยชน์ส่วนรวม ซึ่งพฤติกรรมบางประเภทมีการบัญญัติเป็นความผิดทางกฎหมายมีบทลงโทษชัดเจน แต่พฤติกรรมบางประเภทยังไม่มีการบัญญัติข้อห้ามไว้ในกฎหมาย

“จริยธรรม” เป็นหลักสำคัญในการควบคุมพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เปรียบเสมือนโครงสร้างพื้นฐานที่เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องยึดถือปฏิบัติ

“เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ขาดจริยธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ โดยเข้าไปกระทำการใดๆ ที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม ถือว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นขาดความชอบธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ และจะเป็นต้นเหตุของการทุจริตต่อไป”

“จริยธรรม” เป็นหลักสำคัญในการควบคุมพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เปรียบเสมือนโครงสร้างพื้นฐานที่เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องยึดถือปฏิบัติ

“การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม” เป็นพฤติกรรมที่อยู่ระหว่างจริยธรรมกับการทุจริตที่จะก่อให้เกิดผลประโยชน์ส่วนตนกระทบต่อผลประโยชน์ส่วนรวม ซึ่งพฤติกรรมบางประเภทมีบัญญัติเป็นความผิดทางกฎหมายมีบทลงโทษชัดเจน แต่พฤติกรรมบางประเภทยังไม่มีการบัญญัติข้อห้ามไว้ในกฎหมาย

“การทุจริต” เป็นพฤติกรรมที่ฝ่าฝืนกฎหมายโดยตรง ถือเป็นความผิดอย่างชัดเจน สังคมส่วนใหญ่จะมีการบัญญัติกฎหมายออกมารองรับ มีบทลงโทษชัดเจน ถือเป็นความผิดขั้นรุนแรงที่สุดที่เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องไม่ปฏิบัติ

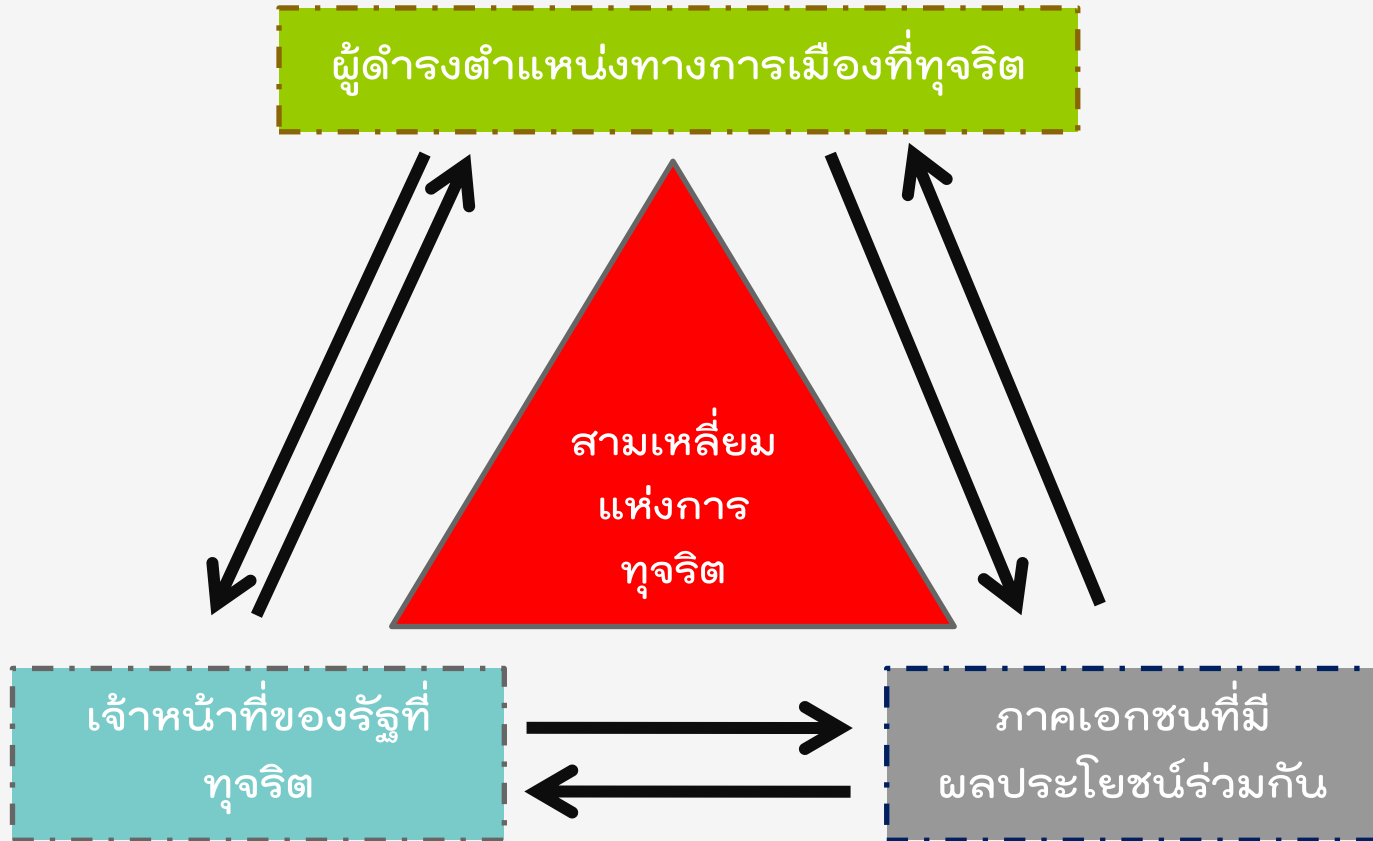
“เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ขาดจริยธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ โดยเข้าไปกระทำการใดๆ ที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม ถือว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นขาดความชอบธรรมในการปฏิบัติหน้าที่และจะเป็นต้นเหตุของการทุจริตต่อไป”

“การทุจริต” เกิดจากการใช้อำนาจหน้าที่ในทางที่ไม่ชอบของผู้มีอำนาจเพื่อแสวงหาประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่น ซึ่งผู้เกี่ยวข้องมีทั้งผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่ทุจริตเป็นผู้กำหนดนโยบายหรือสั่งการ มีเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยเฉพาะข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้าง รวมทั้งพนักงานมหาวิทยาลัย ที่ทุจริต เป็นผู้ปฏิบัติ มีภาคเอกชนที่มีผลประโยชน์ร่วมกันเป็นผู้ได้รับงานจากทางราชการอย่างต่อเนื่อง โดยแต่ละกลุ่มเป็นทั้งผู้ให้ผลประโยชน์และผู้รับผลประโยชน์ที่เกื้อกูลกัน เปรียบเสมือน “สามเหลี่ยมแห่งการทุจริต”

สาเหตุของการทุจริต ปัจจัยภายใน

1. โอกาส
2. สิ่งจูงใจ
3. คุณธรรม ความซื่อสัตย์

สาเหตุของการทุจริต

ปัจจัยภายนอก

1. ด้านเศรษฐกิจ ค่าครองชีพ
3. ด้านสังคม
3. การบริหารงานของรัฐที่ขาดประสิทธิภาพ
4. กฎหมายหรือระเบียบมีช่องว่าง
5. การมีตำแหน่งที่เอื้อต่อการทุจริต
6. การตกอยู่ภายใต้อิทธิพลสถานะสิ่งแวดล้อม และอิทธิพล
ของผู้ทุจริต
7. หลายสาเหตุผสมกัน

การป้องกันและปราบปรามการทุจริต

แนวทางการแก้ปัญหาการทุจริตอย่างยั่งยืน
ต้องเริ่มต้นแก้ไขที่ตัวบุคคล โดยการปรับเปลี่ยนระบบ
การคิดของคนในสังคมแยกแยะให้ได้ว่า...

“เรื่องใดเป็นประโยชน์ส่วนตัว
เรื่องใดเป็นประโยชน์ส่วนรวม”

การป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ต้องแยกออกจากกันให้ได้อย่างเด็ดขาดไม่นำมาปะปนกัน

- ไม่เอาประโยชน์ส่วนรวม มาเป็นประโยชน์ส่วนตัว
- ไม่เอาผลประโยชน์ส่วนรวม มาทดแทนบุญคุณส่วนตัว
- ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวและพวกพ้องเหนือกว่าประโยชน์ส่วนรวม
- กรณีเกิดผลประโยชน์ขัดกัน ต้องยึดประโยชน์ส่วนรวมเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตัว

เศรษฐกิจพอเพียง

เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาชี้ถึงแนวการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของ **ประชาชนในทุกระดับ** ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนา และบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อให้ ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ **ความพอเพียง** หมายถึง ความพอประมาณ ความมี เหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควร ต่อการกระทบ ไตๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในภายนอก **ทั้งนี้ จะต้องอาศัย ความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่ง** ในการนำวิชาการต่างๆ มาใช้ ในการ วางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอน และขณะเดียวกัน จะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจ ของคนในชาติ **โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ** นักทฤษฎี และนักธุรกิจในทุกระดับ **ให้มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต** และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิต ด้วยความอดทน ความเพียร มีสติ ปัญญา และความรอบคอบ เพื่อให้สมดุล และพร้อม ต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง ทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม จากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี

พัฒนาตามหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง

ทางสายกลาง

เงื่อนไขความรู้
(รอบรู้ รอบคอบ ระมัดระวัง)

เงื่อนไขคุณธรรม
(ซื่อสัตย์สุจริต ขยันอดทน
สติปัญญา แบ่งปัน)

นำไปสู่

ชีวิต/เศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม

สมดุล/มั่นคง/ยั่งยืน

ความพอประมาณ

- ดำเนินงานโดยยึดหลักความพอดี ไม่เบียดเบียนผู้อื่น
- คำนึงถึงทรัพยากรที่มีอยู่ ใช้อย่างคุ้มค่า มีประสิทธิภาพ
- พัฒนาบุคลากรให้ทำงานด้วยความเชี่ยวชาญและเต็มศักยภาพ
- ยั่งยืนบนความสมดุล
- ต้องประเมินตนเองก่อน จึงจะรู้เส้นทางสายกลางของตน

ความมีเหตุผล

- อย่าให้กิเลส ความโลภน่าทาง ใช้เหตุผลน่าทาง
- การบริหารงานด้านต่างๆ ต้องมีการศึกษาและวางแผนอย่างรอบคอบ
- พัฒนางานด้านต่างๆ ให้เกิดความสะดวก รวดเร็ว เกิดการบริการที่ดี และมีประสิทธิภาพ
- ติดตามผลและพัฒนาปรับปรุงนโยบาย ทั้งในระยะสั้นระยะยาว เพื่อให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน

ภูมิคุ้มกันที่ดี

- สร้างความเข้มแข็งในองค์กร โดยใช้ระบบการบริหารจัดการที่ดี
- ผู้บริหารยอมรับและตระหนักถึงความหลากหลายของบุคลากรในองค์กร และบริหารจัดการความแตกต่างนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ให้ความรู้แก่บุคลากร เพื่อให้เกิดความเข้มแข็งในการรับมือกับปัญหา
- บริหารความเสี่ยงอย่างเข้มงวด อย่างประมาท
- ติดตามประเมินผลงานและแก้ไขอย่างเป็นระบบ

ความรู้

- รู้เขา รู้เรา
- ส่งเสริมและพัฒนาความรู้ของบุคลากร เพื่อนำความรู้มาใช้สนับสนุนระบบการทำงาน เช่น การศึกษาดูงาน การฝึกอบรม ฯลฯ
- ให้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ หลากหลาย และทั่วถึงแก่คนในองค์กร
- พอเพียง แต่ทันโลก

คุณธรรม

- ยึดหลักธรรมาภิบาลในการดำเนินงาน
- เสริมสร้างระบบคุณธรรมในการบริหารงาน บริหารคน
- เสริมสร้างวัฒนธรรมที่ดีขององค์กรในการอยู่ร่วมกัน
- มุ่งให้เห็นถึงประโยชน์ส่วนรวม สร้างเสริมความ
สามัคคี ความเพียร และความซื่อสัตย์
- ไม่โกง ไม่ทุจริต

“...เศรษฐกิจพอเพียงเป็น
เสมือนรากฐานของชีวิตรากฐาน
ความมั่นคงของแผ่นดิน เปรียบ
เสมือนเสาเข็มที่ถูกต้องรองรับ
บ้านเรือนตัวอาคารได้นั่นเอง
สิ่งก่อสร้างจะมั่นคงได้ ก็อยู่ที่
เสาเข็ม แต่คนส่วนมากมองไม่เห็น
เสาเข็มและล้มเสาเข็มเสียด้วยซ้ำ
ไป...”

ที่มา...

รัฐบาลมีโครงการ “จำหน่ายน้ำมันดีเซลให้แก่ผู้ประกอบการประมงในน่านน้ำเขตต่อเนื่องของราชอาณาจักร”

หลักเกณฑ์และเงื่อนไข :

เมื่อเรือบรรทุกน้ำมันไปถึงเขตต่อเนื่อง ต้องแจ้งให้เจ้าหน้าที่มาตรวจสอบและลงลายมือชื่อรับรอง เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการยกเว้นภาษี

วัตถุประสงค์ :

เพื่อให้ได้ใช้น้ำมันที่มีคุณภาพ ราคาถูก และป้องกันและปราบปรามการค้าค้าน้ำมันเถื่อน ไม่ให้มีการลักลอบจำหน่ายหรือนำน้ำมันกลับเข้ามาจำหน่ายในราชอาณาจักร

สิทธิประโยชน์สำหรับผู้เข้าร่วมโครงการ :

ผู้ที่นำน้ำมันไปขายที่เขตต่อเนื่องของราชอาณาจักร จะได้รับการยกเว้นภาษีสรรพสามิต

พหุติการณ

นาย ก. เป็นเจ้าพนักงานตำรวจน้ำ ตำแหน่งผู้บังคับการกองตำรวจน้ำ

▶ ได้รับการแต่งตั้งเป็นหัวหน้าศูนย์ป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับน้ำมันเชื้อเพลิงในโครงการน้ำมันเขียว

กองตำรวจน้ำ มีเรือ 2 ลำ ที่ใช้ในการตรวจตราเรือบรรทุกน้ำมัน ทำให้การตรวจมีความล่าช้าและเรือบรรทุกน้ำมันไม่สามารถไปส่งน้ำมันให้แก่ชาวประมงได้อย่างทั่วถึง

ชาวประมงได้ร้องเรียนปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งกระทรวงพลังงานได้จัดสัมมนาผู้ประกอบการประมงขึ้น โดยได้ข้อสรุปว่าผู้ประกอบการต้องการให้ตำรวจลงเรือบรรทุกน้ำมันไปด้วยตั้งแต่คลังน้ำมันไปถึงเขตต่อเนื่อง โดยจะจ่ายค่าเบี่ยงเสียในการเดินทาง ค่าอาหารกินอยู่บนเรือ วันละ 500 บาทต่อคนต่อวัน

สมาคมการประมง ได้นำเงินไปให้ นาย ก. จำนวน 48 ครั้ง รวมเป็นเงิน 3,075,000 บาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเป็นเบี่ยงเสียของเจ้าหน้าที่

นาย ก. ผู้บังคับการกองตำรวจน้ำ ทำหนังสือขอบคุณไปยังสมาคมการประมง และได้สั่งการให้เจ้าพนักงานตำรวจเดินทางไปกับเรือบรรทุกน้ำมัน

ผลการดำเนินคดี

ศาลมีคำพิพากษา ดังนี้

1. เจ้าพนักงานตำรวจ กองตำรวจน้ำ มีหน้าที่ไปตรวจสอบเรือบรรทุกน้ำมัน ดังนั้น การที่เจ้าพนักงานตำรวจลงเรือบรรทุกน้ำมันไปด้วยตั้งแต่คลังน้ำมันไปถึงเขตต่อเนื่อง จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ นาย ก. จึงไม่มีสิทธิรับเงินค่าใช้จ้างใด ๆ จากผู้ประกอบการ
 2. การที่ นาย ก. รับเงินแล้วสั่งการให้ตำรวจเดินทางไปกับเรือเพื่อปฏิบัติหน้าที่ แม้จะนำเงินมาจ่ายเป็นค่าเบียดเบียนให้เจ้าหน้าที่ ก็ถือว่าเป็นการรับทรัพย์สินเพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งหน้าที่ ไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่
 3. แม้ นาย ก. จะอ้างว่าไม่ได้เรียกรับเงิน และเงินที่ได้รับก็จ่ายให้แก่เจ้าหน้าที่ที่ไปปฏิบัติหน้าที่นั้น ก็ไม่อาจปฏิเสธความรับผิดชอบได้ เพราะข้อเท็จจริงปรากฏว่า หากได้รับเงิน จึงจะมีเจ้าหน้าที่ไปปฏิบัติหน้าที่
- ▶ เมื่อหน่วยงานไม่มีงบประมาณเพียงพอควรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องแก้ไข ไม่ใช่รับเงินอันอาจทำให้เอกชนเสียหาย ดังนั้น การกระทำของ นาย ก. จึงเป็นความผิดฐาน **เจ้าพนักงานเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด** สำหรับตนเองหรือผู้อื่น โดยมีชอบเพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่ง ไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 149 ซึ่งเป็นบทเฉพาะแล้ว ไม่จำเป็นต้องปรับความผิด มาตรา 157 ที่เป็นบททั่วไปอีก
- การนำสืบของ นาย ก. เป็นประโยชน์ต่อการพิจารณามีเหตุบรรเทาโทษ **ให้ลงโทษ จำคุก 96 ปี 288 เดือน และปรับ 48,000 บาท** ซึ่งโทษจำคุก ให้รอการลงโทษไว้ 1 ปี

การรับทรัพย์สิน หรือ ประโยชน์อื่นใด อันอาจคำนวณเป็นเงินได้

ข้อกล่าวหา

มีข้อกล่าวหาว่า ...

นาย อ. นายกรัฐมนตรีในขณะนั้น
รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด เป็นงาช้างหนึ่งคู่
จากนาย ส. รมว. คมนาคม มีมูลค่าเกินกว่า 3,000 บาท
ซึ่งเป็นมูลค่าเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้

นาย อ. ไม่ได้รายงานเรื่องการรับงาช้าง
ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในทันที เนื่องจากติดวันหยุดราชการ
แต่ต่อมาในวันเปิดทำการ ได้รายงานการรับทรัพย์สินดังกล่าว
ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.

เจ้าพนักงานของรัฐ รับทรัพย์สินเกิน 3,000 บาท
ต้องแจ้งรายละเอียดตามแบบฟอร์มที่กำหนด
ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับทรัพย์สินนั้น

(ประกาศคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด
โดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. 2563)

นาย อ.
นายกรัฐมนตรี

จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงพบว่า ...

นาย อ. ได้ส่งงาช้างให้สำนักงานเลขาธิการฯ
ตรวจสอบมูลค่า พร้อมดำเนินการให้ถูกต้อง
ตามกฎหมาย และต่อมาได้ส่งงาช้างคืนให้นาย ส.
เพราะเห็นว่าไม่สมควรจะรับ

มติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

นาย อ. ไม่มีเจตนาหรือความประสงค์ที่จะรับ
งาช้างไว้เป็นสิทธิของตนเองแต่อย่างใด จึงไม่มี
ข้อต้องวินิจฉัยว่านาย อ. ได้แจ้งรายละเอียด
ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการรับทรัพย์สินนั้นต่อ
คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือไม่
จึงมีมติให้ข้อกล่าวหาไม่มีมูลและให้ตกไป

กรณีศึกษา

ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค 6 อ่านคำพิพากษาคดีที่พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีปราบปรามการทุจริต 1 ภาค 6 ยื่นฟ้องอดีต ผอ.สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดเพชรบูรณ์ ฐานความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ จากกรณีที่ ผอ.สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ให้พนักงานขับรถของสถานพินิจขับรถส่วนกลางของสำนักงานไปรับส่งที่บ้าน และใช้งานส่วนตัวตั้งแต่ปี 2551-2554

ภายหลังได้มีผู้ร้องเรียนไปยัง ป.ป.ช. จนกระทั่งมีการชี้มูลความผิด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 และ 157 โดยคดีนี้ศาลพิเคราะห์แล้วเห็นว่า การกระทำของจำเลยเป็นการใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต อันเป็นการเสียหายแก่สถานพินิจ อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 151 จริง จึงพิพากษาลงโทษจำคุก 5 ปี

1. กรณีผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดแห่งหนึ่งนำรถส่วนบุคคลไปใช้ประโยชน์

ขณะจำเลยดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการอนุญาตให้ใช้รถยนต์ส่วนบุคคลของสถานพินิจฯ จำเลยจึงเป็นเจ้าพนักงานซึ่งมีหน้าที่ จัดการหรือรักษารถยนต์ส่วนบุคคลซึ่งเป็นทรัพย์สินของสถานพินิจฯ ได้มีคำสั่งให้พนักงานขับรถใช้รถยนต์ ส่วนกลางรับส่งจำเลยระหว่างที่พักกับที่ทำงานเป็นประจำ และมีคำสั่งให้พนักงานขับรถนำรถยนต์ส่วนบุคคลพาจำเลยไปทำธุระส่วนตัวในวันเสาร์และอาทิตย์ การกระทำของจำเลยจึงเป็นการใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริตอันเป็นการเสียหายแก่สถานพินิจฯ เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 และยังเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 แต่การกระทำของจำเลยเมื่อเป็นความผิดตามบทเฉพาะตาม มาตรา 151 แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องปรับบทมาตรา 157 ซึ่งเป็นบททั่วไปอีก และแม้ภายหลังจำเลยกระทำความผิดได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 26) พ.ศ. 2560 มาตรา 7 ให้ยกเลิกอัตราโทษในมาตรา 151 และให้อัตราโทษใหม่แทนแต่กฎหมายที่แก้ไขใหม่ไม่เป็นคุณแก่จำเลยจึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดบังคับแก่จำเลย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3ศาลพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151 (เดิม) จำคุก ๕ ปี

* คำพิพากษาศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค 6 คดีหมายเลขดำที่ อท. 12/2561 คดีหมายเลขแดงที่ อท. 33/2561

2. กรณีนายกเทศมนตรีแห่งหนึ่ง นำรถส่วนบุคคลไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว*

ขณะจำเลยดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรี ก. เป็นผู้มีอำนาจสั่งใช้รถส่วนบุคคลตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการใช้และรักษารถยนต์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 จำเลย สั่งการด้วยวาจาให้นาย อ. ขับรถบรรทุก 6 ล้อ รถส่วนบุคคลให้ไปบรรทุกเศษไม้และกิ่งไม้ในหมู่บ้านจัดสรรแห่งหนึ่งเพื่อขนไปทิ้งในที่สาธารณะ ซึ่งหมู่บ้านจัดสรรดังกล่าวพี่สาวจำเลยเป็นผู้จัดการ และเป็นพื้นที่ส่วนบุคคลมิใช่พื้นที่สาธารณะ และอยู่นอกเขตพื้นที่รับผิดชอบของเทศบาลเมือง ก. ต่อมาจำเลยได้สั่งการให้นาย อ. นำรถบรรทุกส่วนบุคคลดังกล่าวไปบรรทุกทรายบริเวณพื้นที่สาธารณะด้านหลังสำนักงานเทศบาล ข. และสั่งให้นำรถบรรทุกส่วนบุคคลคันดังกล่าวไปบรรทุกประตูล็อกซึ่งเป็นไปเพื่อประโยชน์ส่วนตัวของจำเลย

ศาลพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 151(เดิม) และมาตรา 157 (เดิม) กระทำความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษบทหนักที่สุด ฐานใช้อำนาจในตำแหน่ง โดยทุจริต รวมจำคุก 9 ปี 12 เดือน

*คำพิพากษาศาลคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค 8 คดีหมายเลขดำที่ อท. 72/2562 คดีหมายเลขแดงที่ อท. 36/2563

3. กรณีนายกเทศมนตรีแห่งหนึ่ง ใช้กระสอบบรรจุทราย คนงาน และรถของเทศบาลเพื่อประโยชน์ส่วนตน"

ขณะจำเลยดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรี ข. มีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบายสั่งอนุญาตและอนุมัติเกี่ยวกับราชการของเทศบาล จำเลยโทรศัพท์สั่งหัวหน้าฝ่ายป้องกันและรักษาความสงบเรียบร้อย ของเทศบาล ข. ให้ขนกระสอบบรรจุทรายของเทศบาลที่จัดซื้อมาเพื่อป้องกันน้ำท่วมในเขตเทศบาลไปที่บ้านของจำเลยเพื่อใช้ป้องกันน้ำท่วมบ้านของจำเลยจำนวน 40 กระสอบ ซึ่งอยู่ในแขวงวงศ์สว่าง เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร โดยใช้คนขับรถกระบะของเทศบาล พร้อมนำพนักงานเทศบาล จำนวน 3 คน ในการช่วยกันขนกระสอบทรายไปวางเป็นแนวป้องกันน้ำท่วมหน้าประตูบ้านของจำเลย

ศาลพิพากษาว่า จำเลยเป็นนายกเทศมนตรีสั่งการให้ใช้รถยนต์ของเทศบาลขนทรายพิพาทไปใช้ประโยชน์ส่วนตัวโดยไม่ถูกต้องตามระเบียบดังกล่าวเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เกิดความเสียหายแก่เทศบาล เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 157 (เดิม) จำคุก 8 เดือน

*คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6792/2561

การนำของหลวงไปใช้ประโยชน์ส่วนตน นับเป็นกรณีศึกษาที่สำคัญและเป็นบทเรียนสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะต้องตระหนักรู้ในการแยกแยะประโยชน์ส่วนตนกับประโยชน์ส่วนรวม อย่าคิดว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย แต่ก็ยังมีเจ้าหน้าที่ของรัฐบางส่วนเห็นว่าการใช้ของหลวงเป็นเรื่องปกติเล็กน้อย และไม่ให้ความสำคัญ ยังคงปฏิบัติอย่างไม่ถูกต้อง หรือปฏิบัติตามความเข้าใจผิดโดยถือเอาความสะดวกของตนเอง ดังนั้นการใช้อำนาจตามตำแหน่งหน้าที่ หรือการใช้ทรัพย์สินของราชการ เป็นสิ่งที่พึงระมัดระวังอย่างยิ่งหากเกิดการกระทำที่ขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนกับประโยชน์ส่วนรวมแล้ว อาจต้องถูกดำเนินคดีเช่นเดียวกับกรณีศึกษาดังกล่าว ฝากเตือนเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกท่านเพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาด ขอให้ตระหนักและเตือนตนอยู่เสมอว่า **"ของหลวงไม่ใช่ของเรา !"**

กรณีเบียดบังเงินอาหารกลางวันของโรงเรียนไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว"

ขณะจำเลยดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน บ. ได้รับคำสั่งให้เป็นคณะกรรมการเบิกถอนเงินเพื่อนำมาจ่ายค่าอาหารกลางวันของโรงเรียน และนำมาดำเนินการจัดซื้อจัดจ้าง แต่อาศัยตำแหน่งหน้าที่เบียดบังเงินโครงการอาหารกลางวันของโรงเรียนไปเป็นของตนโดยทุจริต รวมจำนวน 904,060.18 บาท เป็นการกระทำที่ขาดคุณธรรม จริยธรรมและไม่เกรงกลัวต่อกฎหมาย ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ พฤติการณ์แห่งคดีนี้นับว่าเป็นเรื่องร้ายแรง และเพื่อไม่ให้เป็นเยี่ยงอย่างที่ไม่ดีแก่ข้าราชการทั่วไปจึงไม่รอการลงโทษ พิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 147 ลงโทษจำคุก 50 ปี และให้คืนเงินที่ได้เบียดบังไปให้แก่โรงเรียน บ.

* คำพิพากษาศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบภาค 4 คดีหมายเลขดำที่ อท 135/2563 คดีหมายเลขแดงที่ อท 1/2564

กรณีเบียดบังเงินโครงการส่งเสริมและสนับสนุนการปฏิบัติงานทำของนักเรียนนักศึกษา

ขณะจำเลยดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน ก. มีหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุม กำกับดูแล บุคลากรทางการศึกษา การเงิน พัสดุ สถานที่และทรัพย์สินอื่นๆ ของโรงเรียนให้เป็นไปตามระเบียบ และ ข้อบังคับของทางราชการ โรงเรียน ก ได้รับเงินตามโครงการส่งเสริมและสนับสนุนการปฏิบัติงานทำของนักเรียนให้มี รายได้ระหว่างเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 321,000 บาท จากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและได้มีการเบิกจ่ายเงิน จำนวน 40,000 บาท โดยเป็นค่าทำงานให้แก่ นักเรียน จำนวน 37,850 บาท และเป็นค่าซื้อ อุปกรณ์ทำความสะอาด จำนวน 2,150 บาท คงเหลือเงินอยู่ในความครอบครองของจำเลยจำนวน 281,000 บาท จำเลยได้เบียดบังเอาเงินจำนวนดังกล่าวไปเป็นของตนเองหรือเป็นของผู้อื่น โดยทุจริต พิจารณาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 147 จำคุก 5 ปี เงินจำนวน 281,000 บาท ให้สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

***คำพิพากษาอุทธรณ์แผนกคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ คดีหมายเลขดำที่ อท 483/2563 คลีหมายเลขแดงที่ 4445/ 2564**

บทสรุป : จากกรณีศึกษาดังกล่าว แสดงให้เห็นพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่รัฐที่ไม่สามารถแยกแยะประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมได้ จึงได้กระทำการเบียดบังเงินของหลวงไปเป็นประโยชน์ส่วนตนโดยไม่คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม ส่งผลให้ราชการเสียหาย จึงฝากเตือนไว้เป็นอุทาหรณ์ให้เจ้าหน้าที่รัฐพึงระมัดระวังในการใช้ตำแหน่งหน้าที่ ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมเป็นหลัก เพราะไม่เช่นนั้นแล้ว จุดจบของผู้เบียดบังเงินหลวงต้องถูกลงโทษ...จำคุก !

สั่งจำคุก 50 ปี อดีตผอ.วิทยาลัยเทคโนโลยี
ต่อเรือ-อยุธยา คดีเบี่ยงค่าน้ำมันเต็มรถ
ตัวเอง

เขียนวันที่ วันจันทร์ ที่ 17 ธันวาคม 2561 เวลา 12:18 น.

เขียนโดย isranews

**เผยคำพิพากษาศาลอาญาอดีตทุจريتสั่งจำคุก
อดีตผอ.วิทยาลัยเทคโนโลยีต่อเรือ-อยุธยา คดี
เบี่ยงค่าน้ำมันเต็มรถตัวเอง 50 ปี หลังโดน
เรียงกระทงลงโทษ 5 ปี 19 กระทง รวมทั้งสิ้น
95 ปี**

คุก3กระทง คนละ15 ปี! อดีตจัดหางานตาก-พวก ทูจริตเบิกจ่ายเงินบริหารคนต่างด้าว-ค่าโอทีที่เท็จ

เขียนวันที่ วันเสาร์ ที่ 25 พฤษภาคม 2562 เวลา 11:05 น. เขียนโดย isranews

หมวดหมู่ ข่าว | Isranews | ข่าวทั่วไปศูนย์ข่าวสืบสวน | เรื่องเด่น - สำนักข่าวอิศรา

17
Shares

เผยคำพิพากษา ศาลอุทธรณ์ภาค 6 ยืนตามศาลชั้นต้น จำคุก 'บุญมี พันธงชัย' อดีตจัดหางาน จว.ตาก พร้อมพวกรวม 3 กระทง คนละ 15 ปี ทูจริตเบิกจ่ายเงินบริหารแรงงานต่างด้าว-ค่าโอทีที่เท็จ

Thank you

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
361 ถนนนนทบุรี (สนามบินน้ำ) ตำบลท่าทราย อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี

www.nacc.go.th